

Samværsregler i FDF Ny Tolstrup

---

1. Det er vigtigt for os, at det er trygt at være i FDF Ny Tolstrup. Samværsreglerne er udarbejdet for at sikre, at der er en god og tryk relation mellem børn og voksne samt børnene imellem.
2. Som leder er man et forbillede/rollemodel for børn og unge i FDF og skal derfor kunne stå inde for sine handlinger.
3. Vi bruger alle et ordentlig, sobert og respektfuldt sprog.
4. Vi respekterer børnenes behov for fysisk kontakt, men også deres grænser.
5. På lejre tilstræbes det, at der altid deltager ledere af begge køn. Ved lejre med overnatning skal der altid deltage mere end én leder.
6. Drengene og pigerne sover hver for sig, med mindre der er ledere tilstede (f.eks. ved overnatning på høloft eller i bivuk).
7. Der bades og omklædes adskilt i køn.
8. Såfremt ifald at et overgreb/krænkelser finder sted, skal den udarbejdede handlingsplan følges (*se bilag for krænkelser*).
9. Forhold mellem voksne over 18 år og unge el. børn under 18 år er iflg. dansk Straffelovning forbudt – §223. Derfor gælder dette selvfølgelig også for os som ledere og vores omgang med børn og unge, som er i vores varetægt.
10. Vi drikker ikke alkohol med børn og unge under 18 år i FDF-regi. En undtagelse kan være ved særlige lejligheder, hvor ledere og assistenter er sammen.
11. Alle ledere er ansvarlig for at være bekendte med og efterleve kredsens retningslinjer og den gældende lovgivning på området.
12. Alle ledere er forpligtede til at gribe ind, hvis de mener en leder overskrider kredsens retningslinjer.
13. Emner af følsom eller personlig karakter kan tages op med kredsledelsen eller bestyrelsen i fortrolighed. Kredsledelsen/bestyrelsen handler om nødvendigt efter gældende lovgivning om underretningspligt.
14. Ud over ovenstående retningslinjer sikres samværet også ved at alle ledere og andre voksne, som har kontakt med børnene udfylder en såkaldt børneattest, som indsendes til Det centrale kriminalregister.

Handlingsplan

---

1. Ved mistanke, skal denne efterprøves/diskuteres med de andre ledere.
2. Skriv ned hvad du har set og hørt - en saglig begrundet mistanke bygger på konkrete iagttagelser.
3. Kontakt formanden og kredslederen.
4. Overvej situationen grundigt.
5. Søg anonym vejledning hos politiet, i socialforvaltningen eller i en af de statslige rådgivninger.
6. Orienter den mistænkte, tag evt. en samtale i ledergruppen hvor den mistænkte er til stede.
7. Ved en begrundet mistanke (skøn) skal sagen politianmeldes.
8. Orienter barnets forældre, også om rådgivningsmuligheder.
9. Tag stilling til om den mistænkte fortsatte virke i kredsen.
10. Undgå panik, bed om støtte udefra.
11. Neutral information til kredsens forældre.
12. Forberede os på at møde pressen - der udvælges en repræsentant til at forestå dette.

Seksuelle krænkelser er flere ting

Når vi taler om børn og unges seksuelle krænkelser af andre, kan der være tale om verbale, psykiske eller fysiske overgreb.

- En verbal krænkelser er for eksempel, når en pige i puberteten får omtalt sine bryster som "store patter", eller udsættes for lignende udtalelser om hendes krop.
- En psykisk krænkelser kan være en situation, hvor et barn eller ung presses til at deltage i en leg eller et spil, hvor man gradvist skal tage tøjet af for til sidst at sidde helt eller halvt klædt af foran andre, uden at det nødvendigvis indebærer, at man har direkte seksuel kontakt med hinanden.
- En seksuel krænkelser af fysisk karakter kan være alt fra, at et barn tiltvinger sig ret til at røre ved et andet barn til, at den anden part tvinges til at have egentligt seksuelt samkvem.

Hvornår der er tale om en seksuel krænkelser er imidlertid vanskeligt at give en entydig definition på, da det jo altid vil være offerets egen oplevelse af at få overskredet personlige og seksuelle grænser, som er afgørende for, om han eller hun føler sig krænket.

Hvad gør vi, hvis mistanken opstår

Følgende overvejelser kan give et praj om, hvordan du kan håndtere en sådan situation:

- Tager en snak med barnet eller børnene for at få en ide om, hvad der foregår. Afhængig af situationen bør du overveje, om du skal tale med børnene samlet eller enkeltvis.
- Stil åbne neutrale spørgsmål, som tager udgangspunkt i det, du har set eller hørt, og det som børnene selv fortæller. Undgå at blokere for børnenes udsagn ved at komme med din egen mening – den bør du først komme med sidst i samtalen.
- Undgå at overdramatisere situationen. Børn har ikke brug for panikslagne voksne, men derimod voksne som kan bevare roen. Tal med en lederkollega om, hvad du har set eller oplevet, og få hans/hendes vurdering af situationen.
- Orienter forældrene. Forældrene har krav på at vide, hvis du som foreningsleder er særligt opmærksom eller bekymret for deres barn.

Inspiration fra Dansk Ungdoms Fællesråd